కిరాయి హంతకుడు

ఫణిబాబు

మంత్రిగారు వేదిక పైకి ఆహ్వానింపబడ్డారు.

ఒక్కసారిగా చప్పట్లతో మారుమ్రోగిపోయింది ఆ ప్రాంతం.

ముందువరసలో కూర్చున్న మంత్రిగారు లేచి వేదిక పైకి వెళ్ళారు. అక్కడ నిల్చుని సభకు నమస్కరించారు. ఆ తర్వాత మొదలైంది పూలదండల కార్యక్రమం.

ఒకరి వెనుక ఒకరు వచ్చి పూలదండలు వేయసాగారు. నలుగురి తర్వాత మెడలో దండలన్నీ తీసి బల్లపై వుంచారు మంత్రిగారు. ఉపన్యాసం మొదలు పెట్టడానికి మైకు ముందుకు వచ్చారు.

అప్పుడే స్టేజీ పైకి వస్తున్న యువకుడిని చూసి విసుగ్గా మొహం పెట్టారు. అయితే అతని చేతిలోని దండ చూసేసరికి ఆ విసుగు మాయమయింది.

పూలదండ కాదది. రూపాయల దండ. మామూలు

రూపాయలు కాదు. వంద రూపాయలతో నిలువెత్తు దండ.

వస్తూనే మంత్రిగారి కాళ్ళకు నమస్కరించాడా యువకుడు. ఒక్కసారిగా నాలుగంగుళాలు విస్తరించింది మంత్రిగారి ఛాతి. తన చేతిలో దండ మంత్రిగారి మెడలో వేసి చెప్పాడు.

"మీ ఉపన్యాసం పూర్తి అయ్యేవరకు ఈ దండ తీయకండి సార్! ప్లీజ్."

"ఏం? ఎందుకు తీయకూడదు?"

"మీ ఉపన్యాసాన్ని వీడియో తీస్తున్నాం సార్! అటు చూడండి."

చూశారు మంత్రిగారు. నిజంగానే వీడియో తీస్తున్నారు. మంత్రిగారి ఆనందం మరో మెట్టు పైకెగసింది.

ఆ యువకుడు వేదిక దిగిపోయాడు.

మంత్రిగారు విజృంభించి ఉపన్యసించసాగారు. కాని పది నిముషాలు కూడా సాగలేదు ఆయన వాగ్ధాటి. మెడపై యేదో చురుక్కుమంది. మరు నిముషంలో మొదలునరికిన చెట్టులా కూలబడ్డారు మంత్రిగారు. రూపాయల దండలో వున్న సైనేడ్ పిన్ను ఆయన ప్రాణాలు తీసింది.

అక్కడికి పదడుగుల దూరంలో వున్నాడు ఆ దండ వేసిన యువకుడు. సభలో గందరగోళం మొదలవగానే అతని పెదవులపై వెలిసింది ఒక చిరునవ్వు. వెంటనే అక్కడి నుండి దూరంగా వెళ్ళిపోయాడు.

2

రామశర్మ భవనం చీకటి సముద్రంలో స్నానం చేస్తున్నట్లు వుంది. లోపల ఎక్కడో వెలుగుతున్న దీపాలు ఆ చీకటిని పారద్రోలలేక పోతున్నాయి.

గేటు ముందు కూచున్న గూర్ఖా బద్ధకంగా ఆవులించాడు. జేబులో నుండి బీడీ తీసి నోట్లో పెట్టుకున్నాడు.

సరిగ్గా అదే సమయంలో అక్కడికి వచ్చాడొక యువకుడు. ప్రహరీగోడ వెంబడి నడుస్తూ గూర్ఖా వెనుకవైపుకు వచ్చాడు. చాలా నిశ్శబ్దంగా మెల్లగా అడుగులు వేస్తూ వచ్చాడతను.

అగ్గిపుల్ల గీసి బీడీ వెలిగించాడు గూర్ఖా. ఆ వెలుగు అతడిని తాత్కాలికంగా గుడ్డివాడ్ని చేసింది. అప్పుడు కదిలాడా యువకుడు. లేడిపైకి దూకే పులిలా, కాటందుకోబోయే పాములా, అమితమైన వేగంతో కదిలాడు.

ఆఖరి నిముషంలో అతడ్ని గుర్తించాడు గూర్ఖా. కాని అప్పటికే చాలా ఆలస్యమైపోయింది.

"ఫట్" ఒకే ఒక్క దెబ్బతో మెడ ఎముక విరిగిపోయింది.

చిన్న అరుపు కూడా వెలువడకుండానే గూర్ఖా నోరు శాశ్వతంగా మూతబడిపోయింది. అతని శరీరాన్ని దాటుకుని లోపలకు ప్రవేశించాడా యువకుడు. ప్యాంటు జేబులో నుండి ఒక చిన్న సెంటు బాటిల్ బయటకు తీశాడు. ఆ భవనపు అనుపానులు బాగా తెలిసినవాడిలా ముందుకు కదిలాడు.

గుర్రుమంటూ వినబడిందొక శబ్దం. మెరుపులా అటు

చూశాడు. చీకటిలో నుంచి దూసుకువచ్చింది ఆ కుక్క. డాబర్ మెన్ జాతికుక్కది. అంత చీకటిలో కూడా దాని కోరలు మెరుస్తున్నాయి. భీకరంగా నోరు తెరుచుకుని పరిగెత్తుకొచ్చింది.

కంగారుపడలేదా యువకుడు. ఒక్కడుగు కూడా వెనుకకు వెయ్యలేదు. దగ్గరకు రానిచ్చి చేతిలో స్ప్రే బాటిల్ ఆ కుక్కపైకి విరజిమ్మాడు. రాకాసిలా దూసుకు వచ్చి అతనిపైకి ఎగిరిందది. పూర్తిగా నెరవేరలేదు దాని ప్రయత్నం. సగంలో వుండగానే వెనక్కి పడిపోయింది. తిరిగి లేవలేదు.

చిన్న చిరునవ్వు వెలసింది ఆ యువకుడి పెదవులపైన. లిక్విడ్ క్లోరోఫామ్‌కు స్పిరిట్ తగుపాళ్ళలో జోడిస్తే కుక్కలేం ఖర్మ సింహాలే నిద్రపోతాయి. చేతిలో సెంట్ బాటిల్ జేబులో పెట్టుకున్నాడు. వాటర్ పైప్ పట్టుకుని పైకి ఎక్కాడు. పైన కిటికీ అంచు చేరగానే లోనికి దూకేశాడు.

ఆ గదిలో బెడ్‌పై పడుకుని వున్నాడు రామశర్మ. రాష్ట్రంలో అత్యధిక సర్క్యులేషన్ గల తెలుగు వెలుగు పత్రిక ఎడిటర్. తన స్వార్థం కోసం అధికార పార్టీకి కొమ్ముకాస్తూ ప్రజలను తప్పుదోవ పట్టిస్తున్న మేధావి.

అతని తలప్రక్కనే వుంది ఒక ఐరన్ సేఫ్. దాన్ని తెరవగలిగితే లక్షల సొమ్ము తన సొంతం అవుతుందని ఆ యువకుడికి తెలుసు. అయినా అటు చూడలేదతను. సూటిగా రామశర్మవైపు కదిలాడు.

సైలెన్సర్ బిగించిన రివాల్వర్ రామశర్మ నుదుటిని తాకించాడు. ట్రిగ్గర్ బలంగా ప్రెస్ చేశాడు.

రామశర్మ తలను ఛేదించుకుంటూ బుల్లెట్ లోపలికి పోయింది. ఆ వేగానికి అక్కడితో ఆగక తలగడ నుండి దూసుకుపోయి పరుపులో తిష్ట వేసింది. చిన్నగా జెర్క్ యిచ్చాడు రామశర్మ. నిద్రలోనే తనకు తెలియని ఏవో లోకాలకు వెళ్ళిపోయాడు.

తృప్తిగా నిట్టూర్చాడా యువకుడు. కాంట్రాక్టు ప్రకారం డబ్బు తీసుకున్నందుకు పని పూర్తి చేశాడు. ఇక తిరిగిపోవడమే తరువాయి. ఐరన్ సేఫ్ వైపు అసలు చూడలేదా యువకుడు. వేట ముగించుకున్న మృగరాజులా తాపీగా వెనుదిరిగాడు.

3

"ఇంతమంది పోలీస్ అధికార్లు వుండి ఒక్కడిని పట్టుకోలేకపోయారు. మీకు సిగ్గుగా లేదూ. ఒక రాష్ట్ర మంత్రిని రక్షించలేకపోయాం. ఒక పత్రికా ఎడిటర్ ని రక్షించలేక పోయాం. ఇక మామూలు ప్రజలను ఎలా రక్షిస్తాం?"

మండిపడుతున్నారు పోలీస్ కమీషనర్. అక్కడ నిలబడ్డ పోలీస్ ఆఫీసర్స్ తల వంచుకొని నిలబడ్డారు.

"అలా బొమ్మల్లా నిలబడ్డారేం? మాట్లాడండి. మంత్రి గారిని హత్య చేసింది యెవరు?" అరిచాడాయన కోపంగా.

ఒక ఇన్స్పెక్టర్ ముందుకు వచ్చి చెప్పాడు. "ఆ నాటి కార్యక్రమమంతా వీడియో తీయబడింది సార్. ఆ దండ వేసిన వ్యక్తి అందులో కనిపించాడు. వెంటనే అతని కొరకు వెతికాం. కాని...."

"కాని దొరకలేదు. అంతేగా. న్యూస్ పేపర్లు చూస్తున్నారా, మన డిపార్టుమెంట్ ను ఎలా దుమ్మెత్తి పోస్తు

న్నారో? చదువుతున్నారా?" మధ్యలోనే అందుకున్నారు కమీషనర్.

"ఆచూకీ దొరికింది సార్! అతనెవరో తెలిసింది."

"తెలిసిందా? ఎవరు?"

"నల్లముత్తు సార్! రెండేళ్ళ క్రితం మద్రాస్ నగరంలో ఉరితీయబడ్డ నల్లముత్తు!" కూల్ గా చెప్పాడా ఇన్ స్పెక్టర్.

టక్కున తెరుచుకుంది కమీషనర్ గారి నోరు. ఆశ్చర్యంతో పెద్దవయ్యాయి ఆయన కళ్ళు.

నల్లముత్తు చిన్న పిల్లలను కిడ్నాప్ చేసి హత్యలు చేసే హంతకుడు. రెండు సంవత్సరాల క్రిందట తమిళనాడు ప్రభుత్వం అతనిని ఉరితీసింది.

ఆ నల్లముత్తు ఇప్పుడు, ఇక్కడ ప్రత్యక్షమై మంత్రిని హత్య చెయ్యడమేమిటి? వాడు చంపేది, చంపగలిగేది చిన్నపిల్లలను మాత్రమే.

అయినా చచ్చినవాడు తిరిగిరావడమేమిటి? హత్యలు చెయ్యడమేమిటి?

"మద్రాస్ పోలీస్ డిపార్టుమెంటును కాంటాక్టు చేశాం సార్. నల్లముత్తును ఉరితీసినట్లు వాళ్ళు ధృవీకరించారు."

పోలీస్ డిపార్టుమెంటు పరువు వీధిన పడబోతుందని అర్థమైంది కమీషనర్ గారికి. ఎవరు సాల్వ్ చెయ్యగలరు తలాతోకా లేని ఈ కేసును? ఎవరు కాపాడగలరు తమ డిపార్టుమెంటు పేరు ప్రతిష్ట?

సరిగ్గా అదే సమయంలో తెరుచుకుంది ఆ గది తలుపు. లోపలకు వచ్చి సెల్యూట్ చేశాడు ఇన్ స్పెక్టర్ రవి.

"సారీ సార్! చిన్న ఇన్ ఫర్మేషన్ కొరకు వెళ్ళాను.

అందుకే లేటయింది" అన్నాడు.

"ఏమిటది?" ఆతృతగా అడిగారు కమీషనర్.

అడగకపోయినా అదే ప్రశ్న అక్కడున్న అందరి ముఖాలలో కనిపించింది.

"వీడియోలో కనబడిన వ్యక్తి నల్లముత్తు కాదు సార్! నల్లముత్తులా మేకప్ చేసుకున్న ఆ మనిషి ఒక ముఖ్యమైన విషయం మర్చిపోయాడు. నల్లముత్తు కుడిచేతికి ఆరు వేళ్ళుండాలి. కాని వీడియోలోని వ్యక్తి చేతికి మామూలుగా ఐదువేళ్ళే వున్నాయి."

"ఈజిట్?"

"యస్ సార్! నల్లముత్తు రికార్డు అంతా చదివాను. అతని కుడిచేతికి ఆరు వేళ్ళు వుండాలి. కాబట్టి ఈ హత్య చేసింది చనిపోయిన నల్లముత్తు కాదు."

"మరి ఎవరు....ఎవరు చేశారీ పని?"

"చేయించినవాళ్ళు తెలీదు సార్! చేసినవాడు తెలుసు. రామశర్మను హత్య చేసినా, అతనున్న ఐరన్ సేఫ్ ముట్టలేదంటే ఆ వ్యక్తి ప్రొఫెషనల్ కిల్లర్ అని తెలుస్తోంది. ఈ రెండు హత్యలు చేసిన మనిషి ఒక్కడే అయివుండాలి. ఇంత తెలివిగా, ప్లాన్డ్ గా మర్డర్లు చెయ్యగల వ్యక్తి ఒక్కడే వున్నాడు. నా ఊహ నిజమయితే ఆ మనిషి...."

ఒక్క క్షణం ఆగి చెప్పాడు రవి.

"అగ్నిపుత్ర."

తమ తలలపై డైనమైట్ పేలినట్లయ్యింది అక్కడున్న వారందరికీ.

అగ్నిపుత్ర....ది డేరింగ్ డెకాయిట్. మెర్సిలెస్

కిల్లర్. డబ్బు యిస్తే కన్నతల్లి రొమ్ములు కూడా నరికివేసే కసాయివాడు.

4

ఆ నైట్ క్లబ్ లోపలకు ప్రవేశించాడు శివుడు. నాలుగు మూలలు కలయ చూశాడు.

కోలాహలంగా వుంది అక్కడ. ఏ మూల నుండో చక్కటి సంగీతం వినబడుతోంది. తినేవాళ్ళు తింటూ, తాగేవాళ్ళు తాగుతూ చాలా హుషారుగా వున్నారు.

అక్కడ వున్న ప్రతి మనిషి ఉన్నతాధికారి. పగలంతా బిజినెస్ గొడవలతో, డబ్బు సంపాదనలో మునిగి తేలే ఈ మనుష్యులకు ఈ మాత్రం రిలాక్సేషన్ చాలా అవసరం. లేకపోతే దేశంలో గుండెనొప్పి చావులు ఎక్కువై పోతాయి.

ఒక కార్నర్ సీటులో కనిపించాడు ఆ మనిషి. ఆ వ్యక్తిని చూస్తూంటే పాముల మధ్య నిలుచున్నట్లు అనిపించింది శివుడికి. గుండె వేగం పెరిగి శరీరంలో రక్తం వేగంగా పరుగులు తీయసాగింది.

శివుడు ఒక దొంగ. జేబుదొంగతనాలు చేస్తూంటాడు. ముఖ్యంగా ఆడవాళ్ళ మంగళసూత్రాలు కత్తిరించడంలో నేర్పరి. అంతేకాదు, శివుడిలో యింకో స్పెషాలిటీ ఉంది. పోయిన వస్తువులను గాని, కావల్సిన మనుష్యులను గాని వెతకడంలో శివుడికి మంచి ప్రజ్ఞ వుంది.

మూడురోజుల క్రిందట ఒక ధనవంతుడు ఒక పని అప్పగించాడు. ముందు భయపడ్డా అతను ఇస్తానన్న డబ్బుకు ఆశపడి ఒప్పుకున్నాడు శివుడు.

వణుకుతున్న శరీరాన్ని అదుపు చేసుకుంటూ ముందుకు నడిచాడు శివుడు. తిన్నగా వెళ్ళి ఆ వ్యక్తి ముందు నిల్చు

న్నాడు. తల పైకెత్తి సూటిగా చూశాడా వ్యక్తి.

"నమస్తే సాబ్!" శివుడి కంఠంలో వణుకు స్పష్టంగా వినిపించింది.

"ఏం శివుడూ! మంగళసూత్రాల బిజినెస్ సరిగా జరగటంలేదా?"

"అదికాదు సాబ్!" నసిగాడు శివుడు.

"మరి? నా జేబును కన్నం వేద్దామనుకొంటున్నావా....?"

"అయ్యో! అయ్యో!" లబ లబ లాడిపోయాడు శివుడు. "నా గొయ్యి నేనే తవ్వుకుంటానా సాబ్!" ఏడుపు గొంతుతో చెప్పాడు.

"కూర్చో! కూర్చొని విషయం కక్కు. ఎందుకు నన్ను వెదుక్కుంటూ వచ్చావు?" అడిగాడా వ్యక్తి.

కూర్చున్నాడు శివుడు. ఒక గ్లాసులో విస్కీ ఇచ్చాడా వ్యక్తి. ఒక గుక్కలో అదంతా ఫినిష్ చేసి ముందుకు వంగి చెప్పాడు శివుడు.

"అగ్నిపుత్రా! ఒక ధనవంతుడికి మీరు ఒక పని చేసి పెట్టాలి. దానివల్ల మీకు లక్ష రూపాయల వరకూ వస్తుంది."

"పని వివరాలు చెప్పు!" తాపీగా అడిగాడు అగ్నిపుత్ర.

"అతని భార్యని హత్య చెయ్యాలి. అయితే అది హత్యలా కాకుండా యాక్సిడెంట్‌లా వుండాలి. లేదా ఆత్మహత్యలా వుండాలి."

"ఎవరా వ్యక్తి?" అడిగాడు అగ్నిపుత్ర.

"మీరు ఈ పని చెయ్యడానికి ఒప్పుకుంటే, వివరాలు చెప్తాను సాబ్!"

"ఆ వ్యక్తిని రేపు నా దగ్గరకు తీసుకురా!"

"కుదరదు సాబ్! మీకు మధ్యవర్తిగా నన్ను వుండ మన్నాడు" కంగారుగా చెప్పాడు శివుడు.

"అయితే నాతో కాంట్రాక్టు కుదరదు. పని జరగా లంటే ఆ వ్యక్తి నన్ను కలవాలి" స్థిరంగా చెప్పాడు అగ్నిపుత్ర.

"అదికాదు సాబ్! అతను సంఘంలో చాలా పరువు ప్రతిష్టలు గల మనిషి. పైగా కోటీశ్వరుడు."

"నవ్వాడు అగ్నిపుత్ర. "నాచేత హత్యలు చేయించే వాళ్ళంతా అలాంటివాళ్ళే" చెప్పి మళ్ళీ నవ్వాడు.

"కాని సాబ్!...." ఏదో చెప్పబోయాడు శివుడు.

"చూడు శివుడూ! ఇన్ని మాటలు అనవసరం. పని సక్రమంగా జరగాలంటే నాకు అతని భార్య వివరా లన్నీ కావాలి. కాబట్టి అతన్ని కలవడం అవసరం."

"నేను మీకు అన్ని వివరాలూ ఇస్తాను సాబ్!"

"ఏం? నాతో బిజినెస్ చేసేటంత గొప్పవాడివి అయ్యావా?" కటువుగా ప్రశ్నించాడు అగ్నిపుత్ర.

తడబడిపోయాడు శివుడు. యేం మాట్లాడలేక పోయాడు.

"చెప్పు! ఆ వ్యక్తి యెవరు? హు యీజ్ దట్ మాన్?"

"బలరామ్‌గారు సాబ్" చెప్పేశాడు శివుడు.

ఆశ్చర్యంతో చిన్నగా విసిల్ వేశాడు అగ్నిపుత్ర.

బలరామ్ చాలా ధనవంతుడు. అతడు చెయ్యని వ్యాపారం లేదు. సిటీలో పేరుగల వ్యక్తి. అలాంటి వాడు భార్యను హత్య చెయ్యించాలనుకుంటున్నాడా?

"బలరామ్ అయితే తప్పకుండా కలవాలి. వెళ్ళు.

వెళ్ళి బలరామ్‌తో చెప్పు. అగ్నిపుత్ర నిన్ను కలవాలంటున్నాడని. బొమ్మలా అలా నిలబడకు. వెళ్ళు!" గద్దించాడు.

శివుడు మారు మాట్లాడకుండా లేచి అక్కడ నుండి బయటపడ్డాడు.

5

తన ఎదురుగా కూర్చున్న అగ్నిపుత్రను పరీక్షగా చూశాడు బలరామ్.

పోస్టుగ్రాడ్యుయేషన్ చేసే యువకుడిలా వున్నాడు. కాని రాష్ట్రంలో ఎన్నో హత్యలు చేసిన హంతకుడిలా లేడు. నడిరోడ్డులో పట్టపగలు ఓ సినిమాతార ముఖాన యాసిడ్ చల్లిన కసాయివాడతను. డబ్బుకోసం ఓ మనిషి చర్మం ఒలవమన్నా వెనుదీయని దుర్మార్గుడతను.

"చెప్పండి మిస్టర్ బలరామ్! నేను మీకు చెయ్యవలసిన పని వివరంగా చెప్పండి" అడిగాడు అగ్నిపుత్ర.

"అదే సాబ్! నేను చెప్పాను గా?" మధ్యలో అందుకున్నాడు శివుడు.

"చూడు శివుడు! నువ్వు నోర్మూసుకో. లేదా నీ నాలుక తెగ్గోసి, ఫ్రైచేసి నీ చేతే తినిపిస్తాను" గద్దించాడు అగ్నిపుత్ర.

బలరామ్ ఒక్కసారి ఇబ్బందిగా కుర్చీలో కదిలాడు. ఆ తర్వాత చెప్పాడు.

"నా భార్యను హత్యచేయ్యాలి అగ్నిపుత్రా. కాని అది హత్య అని యెవ్వరికీ తెలియకూడదు."

"ఆస్తికోరకు ఈ పని చేయిస్తున్నారా?"

"ఆ అవసరం నాకు లేదు. పది తరాలకు సరిపడ్డ ఆస్తి నాది. డబ్బుకోసం హత్యలు చేయించవలసిన పరిస్థితి

కాదు వాది."

"సరే! కారణాలు నాకు అనవసరం. మీ భార్య అలవాట్లు చెప్పండి. క్లబ్ కు వెళుతుందా? స్విమ్మింగ్ చేస్తుందా? ఆమె క్రమం తప్పకుండా చేసే పనులను చెప్పండి?"

"ఆమె చాలా సనాతన భావాలు వున్న యువతి అగ్నిపుత్రా! ఇంటినుండి బయటకు వెళ్ళదు. కాని నీవు చెపితే షాపింగ్ కొరకు ఆమెను బయటకు పంపుతాను. నీవు యాక్సిడెంట్ చేసి చంపేయవచ్చు" చెప్పాడు బలరామ్.

"కాని అలాచేస్తే అనుమానం వస్తుంది. మిమ్మల్నే అనుమానిస్తారు."

"వద్దు" భయంగా చెప్పాడు బలరామ్ "ఇంకో మార్గం ఆలోచించు."

ఆలోచనలోపడ్డాడు అగ్నిపుత్ర. బలరామ్ భార్యను యెలా చంపాలి అనికాదు అతను ఆలోచించేది. అసలు చంపడానికి అతడెప్పుడూ ఆలోచించడు బలరామ్నుండి ఎంత రాబట్టాలి అని ఆలోచిస్తున్నాడు.

"హత్య అని అనుమానం రాకూడదు వచ్చినా మీపై నిందపడకూడదు. అంతేనా!" అడిగాడు అగ్నిపుత్ర.

"ఔను!" ఒప్పుకున్నాడు బలరామ్.

"ఈ హత్యచేస్తే నాకు వచ్చే డబ్బు ఎంత?" సడన్ గా విషయం మార్చాడు అగ్నిపుత్ర.

"లక్షరూపాయలు" చెప్పాడు పలరామ్.

నవ్వాడు అగ్నిపుత్ర. ఆ నవ్వులో హేళన స్పష్టంగా కనిపించింది బలరామ్కు.

"మూడు లక్షలు ప్లస్ ఖర్చులు" అన్నాడు అగ్ని

పుత్ర.

గుండె ఆగిపోయింది బలరామ్‌కు. ఒక ఆడదాన్ని చంపడానికి మూడు లక్షలా? పాతిక రూపాయలు ఇస్తే పాతిక మర్డర్లు చేసేవాళ్ళున్నారు ఈ దేశంలో.

బలరామ్ ఆలోచనలు గ్రహించాడు అగ్నిపుత్ర.

"డాక్టర్ని బట్టి ఫీజు వుంటుంది మిష్టర్ బలరామ్. యేదో ఒక పద్ధతిలో చంపమంటే నేను అంత డబ్బు తీసుకోను కాని మీరు చెప్పింది ప్లాన్డ్ మర్డర్. ఎవ్వరికి అనుమానం రాకుండా చంపాలి" చివరిమాట ఒత్తిపలుకుతూ చెప్పాడు అగ్నిపుత్ర.

అయోమయంలో పడ్డాడు బలరామ్.

"సరే ఒక పని చెయ్యండి బలరామ్. రెండు లక్షలు చేసుకోండి. వాటికి ఖర్చులు కలపండి" తిరిగి చెప్పాడు అగ్నిపుత్ర.

"ఖర్చులా! ఏం ఖర్చులు?" అడిగాడు బలరామ్.

అంతవరకు మాట్లాడకుండా కూర్చున్న శివుడు చెప్పాడు.

"ఆయుధాలకు కాని, ఏదైనా ఊళ్ళు వెళ్తే దారి ఖర్చులు కాని బలరామ్ సాబ్!"

"ఇక ప్లాన్ వినండి. మీరు గమనించకపోయినా మీ భార్యకు ఒక అలవాటుంది" చెప్పాడు అగ్నిపుత్ర.

"ఏమిటది?" కనుబొమ్మలు ముడివేస్తూ అడిగాడు బలరామ్.

"ప్రతీ శనివారం గుడికి వెళ్ళడం. అవునా?" అడిగాడు అగ్నిపుత్ర.

"అవును. పిడుగులు పడ్డా, ఉప్పెన వచ్చినా ప్రతీ శనివారం గుడికి వెళ్తుంది."

"అలాగే ఈ శనివారం కూడా గుడికి వెళ్తుంది. అయితే ఈసారి ఒక విశేషం వుంది. ఆ గుడికి శనివారం స్వామీజీ వస్తున్నారు. హిందూమతాన్ని ఉద్ధరించడానికి కంకణం కట్టుకున్నారాయన. అతడు వచ్చే సమయానికి మీ భార్యని గుడికి పంపాలి. నేను సరిగ్గా వాళ్ళ మధ్య పడేటట్లు హాండ్ బాంబ్ విసురుతాను. ఆ బాంబ్ వల్ల చనిపోయిన వాళ్ళలో మీ భార్య వుంటుంది. అందరి అనుమానం హిందూమత ద్వేషుల పైకి పోతుంది" వివరంగా చెప్పాడు అగ్నిపుత్ర.

"మై గాడ్. గర్భగుడిలోకి బాంబ్ విసురుతావా? జరిగేపనేనా?" గొంతుక తడారిపోతుండగా అడిగాడు బలరామ్.

"జరగదు. గర్భగుడిలో బాంబు విసిరితే నేను దొరికిపోవడం ఖాయం. నేను చెప్పేది అది కాదు" ఆగి శ్రోతలవైపు చూశాడు అగ్నిపుత్ర.

వాళ్ళిద్దరు యేదో హారర్ సినిమా చూస్తున్నట్లు చూస్తున్నారు. భయం, ఆతృత కలగలిప వాళ్ళ కళ్ళల్లో కనిపిస్తున్నాయి.

"గుడి చుట్టూ ప్రహరీ గోడ వుంది. గోడపైన నిలబడితే సరిగ్గా యెదురుగా వుంది ఒక పెద్ద సిమెంట్ మందిరం. అక్కడ స్వామీజీ ఉపన్యసిస్తారు. ఆధ్యాత్మిక భావాలున్న మీ భార్య ఆ ఉపన్యాసం వినడానికి అక్కడ ఆగుతుంది. సరిగ్గా ఆమెమీద పడేలా బాంబు విసురుతాను. హిందూమతం నశించాలి అని అరచి గోడ దూకి పారిపోతాను. ఇంక కలలో కూడా మీ భార్యను మీరు హత్య చేయించారని యెవ్వరూ నమ్మరు."

బలరామ్‌కు మతిపోయినట్లయ్యింది. అండర్ వరల్డులో

అగ్నిపుత్రకు అంత పేరు ఎలా వచ్చిందో అతనికి అర్థమయ్యింది. తన గురించి శివుడు చెప్పగానే తన భార్య అలవాట్లు వాకబు చేశాడు. అద్భుతమైన పథకం రూపొందించాడు.

"కాని చాలామంది చచ్చిపోతారు కదా?" తేరుకుని అడిగాడు బలరామ్.

సమాధానంగా విచిత్రంగా భుజాలు కదిపాడు అగ్నిపుత్ర.

"ఒక్క మనిషి కోసం యింతమందిని చంపడం అన్యాయం సాబ్! మత కలహాలు రేగితే ఇంకా కొన్ని వేలమంది చచ్చిపోతారు. నేనొప్పుకోను" శివుడు అరిచాడు.

"అబ్బా! నీ కమీషన్ నీకు యిస్తా లేవయ్యా! ఊరికే అరవకు" విసుక్కున్నాడు బలరామ్.

అయితే అగ్నిపుత్ర విసుక్కోలేదు. మెరుపులా శివుడిని సమీపించాడు. మరుక్షణం అతని చేతిలోని చిన్న నైఫ్ శివుడి డొక్కలో దిగిపోయింది. వెనుకకు లాగి మళ్ళీ పొడిచాడు. ఈసారి గుండెల్లో.

కాళ్ళు చేతులు కట్టేసిన పందిలా అరిచాడు శివుడు. సాలెపురుగు గూట్లో చిక్కిన ఈగలా తన్నుకున్నాడు. అతడికి నరం నరం తెగిపోతున్న బాధ కలుగుతుంది. ఎంతెంతో కష్టపడ్డ సొమ్ము తను దొంగతనం చేస్తే బాధపడే ఉద్యోగులు కళ్ళముందు మెదిలారు. పవిత్రంగా చూసుకొనే తాళిబొట్టు పోగొట్టుకున్న ఆడవాళ్ళ దీనవదనాలు కనిపించాయి.

ఎవరు చెప్పారు? చేసిన పాపాలకు శిక్ష నరకంలో వేస్తారని?

రోడ్డు పై పడి వున్న శవాన్ని మరోసారి చూశాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ రవి.

ఆ శవం ఒక జేబు దొంగది. క్రిమినల్స్ అలా చని పోవడంలో ఆశ్చర్యంలేదు. వాటాలు తెగక అప్పు డప్పుడూ ఒకరినొకరు చంపుకుంటారు.

బలమైన కత్తిపోట్లు తగిలి చనిపోయాడు. వాడి పేరు శివుడు. చిన్న చిన్న దొంగతనాలుచేసి బ్రతుకు తుంటాడు. అలాంటివారు ఎందుకు చనిపోయాడు. అంటే యేదో పెద్ద నేరంలో ఇరుక్కుపోయాడన్నమాట. ఏమిటది?

అక్కడ జరగవలసిన తతంగమంతా అసిస్టెంట్స్‌కు అప్పగించి జీపువైపు బయలుదేరాడు రవి.

జీపు దగ్గరే నిలుచుంది ఓ స్త్రీ. తన జీపుముందు నిల బడ్డ ఆ స్త్రీ వంక పరిశీలనగా చూశాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ రవి. దేశంలో పేదరికానికి చిహ్నంలా వుందామె. తైల సంస్కారం లేని జుట్టుతో, చిరుగులు పడ్డ చీరతో, కన్నీటి చారలతో, మలినమయిన ముఖంతో ఉంది. రవిని చూడగానే ఆ స్త్రీ గబ గబా ముందుకు వచ్చింది.

"ఎవరమ్మా నువ్వు?" అడిగాడు రవి.

"ఆ సచ్చిపోయిన శివుడు లేడండి. అదు నన్ను వుంచు కున్నాడండి" ఏ మాత్రం సిగ్గూ, భయం లేకుండా చెప్పింది.

రవి అలాగే నిలబడ్డాడు. ఏదో క్లూ రాబోతోంది. అందుకే అసలు మాట్లాడలేదు.

ఆ స్త్రీ తిరిగి తనే చెప్పింది.

"శివుడు తాళిబొట్లు, డబ్బులు దొంగతనం చేస్తాడండి. కాని మూడురోజుల క్రితం చెప్పాడండి. ఒక బెమ్మాండమైన పని బలరామ్‌గోరు ఇచ్చినారని."

"ఆగాగు! ఎవరు! ఎవరిచ్చారు పని?" ఆతృతగా అడిగాడు రవి.

"బలరామ్‌గోరండి. పాలెస్ సినిమా హాలు ఆరిదేనండి. ఆయన ఇచ్చిన పని జేస్తే బోలెడు డబ్బ ఒత్తుందంటండి. నాకు చాలా కొనిత్తానన్నాడు. ఇదిగో యిలా మద్దెలో వచ్చినాడు."

"సరేలే! నేను చూస్తాను. నువ్వెళ్ళు...." చెప్పాడు రవి.

అతనికి చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంది. బలరామ్ లాంటి ధనవంతుడికి శివుడిలాంటి జేబుదొంగతో పని యేమిటి? ఏదో వుంది తిరకాసు.

ఒకప్రక్క మంత్రిగారి హత్యకేసు తేలలేదు. దాని వెనుకే జరిగిన రామశర్మ హత్యకేసు అంగుళం కూడా కదలలేదు. రాష్ట్రంలో పోలీసు డిపార్టుమెంటును పత్రికలు దుమ్మెత్తి పోస్తున్నాయి.

పులిమీద పుట్రలా ఇప్పుడు ఈ హత్య. మామూలు పరిస్థితులలో ఒక జేబుదొంగ హత్య యెవరూ పట్టించుకోరు. కాని యిప్పుడు పరిస్థితులు మామూలుగా లేవు.

శివుడివంటి లోఫర్ హత్య వెనుక పెద్ద పెద్ద పేర్లు వినిపిస్తున్నాయంటే ఖచ్చితంగా యేదో ఘోరం జరగబోతోంది. తమ తలల పైకి మళ్ళీ యేదో రాబోతోంది. కసిగా జీపు స్టార్టు చేశాడు రవి.

ఇంటికి వెళ్ళి యూనిఫామ్ వదలి మఫ్టీలో బయలుదేరాడు. బలరామ్ సంగతి తేల్చేయాలనిపించింది రవికి.

పోలీస్ యూనిఫాంలో వెళ్ళితే ఒక్క విషయం కూడా బయటకు రాదన్నది అనుభవం నేర్పిన పాఠం. అందుకే మఫ్టీ లో బయలుదేరాడు.

సరాసరి బలరామ్ యింటికి వెళ్ళాడు. అయితే లోపలకు వెళ్ళలేదు. వీధిలో రెండు మూడుసార్లు తిరిగాడు. ఆ వీధిలో బలరామ్ గూర్చి పూర్తి వివరాలు యెవరు చెబుతారు? ఏం చెయ్యాలో తెలీలేదు రవికి. వీధి చివర వున్న కిళ్ళీ షాపులో సిగరెట్స్ కొన్నాడు. అక్కడే వున్న తాడుకు సిగరెట్ వెలిగించి గుండెలనిండా రెండు దమ్ములు లాగాడు.

అతను వీధిలో పచార్లు చేస్తుండటం గమనించిన కిళ్ళీ షాపు ఓనరు అడిగాడు.

"ఎవరు కావాలి బాబు."

ఉలిక్కిపడ్డాడు రవి. తనను గమనిస్తున్నాడన్న మాట. వీధిలోనికి క్రొత్తవాళ్ళు యెవరు వచ్చినా వీడికి తెలుస్తుందా?

సడన్‌గా వచ్చింది ఫ్లాష్‌లా ఒక ఐడియా. శివుడి గుర్తులు చెప్పి అడిగాడు. వెంటనే అందుకున్నాడు కిళ్ళీ షాపు ఓనరు. మాట్లాడడానికి మనుష్యులు దొరికి చాలా కాలమయిన వాడిలా గబగబా మాట్లాడసాగాడు.

"అతని పేరు నాకు తెలీదు బాబు. ఒకటి రెండుసార్లు బలరామ్ అయ్యగారి వద్దకు వచ్చాడు. నా షాపులో సిగరెట్లు కొన్నాడు. అందుకే గుర్తుంది."

"బలరామ్‌గారికి పెళ్ళయిందా?" విషయాన్ని పక్కకు మళ్ళించాడు రవి.

"ఇప్పుడేమిటి బాబు! ఎప్పుడో అయ్యింది. ఆ అమ్మ చాలా మంచిది. ఎంతసేపు పూజలు పునస్కారాలేగాని

ఇంకో వూసు ఎత్తదు. అలాగని మొగుడికి యేమైనా తక్కువ చేస్తుందా? లేదు. బలరామ్‌గారికి సంబంధించిన ప్రతీ విషయం స్వయంగా చూసుకుంటుంది. డబ్బున్న ఆడకూతుళ్ళలో అలా భర్తకు సేవచేసే వాళ్ళు ఎవరు? మీరే చెప్పండి?”

అర్థమయ్యింది రవికి. ఇది ఊకదంపుడు బాపతు కేసు. ఇటువంటి వాళ్ళకు మాట్లాడటమే కావాలి. ఏ విషయమైనా సరే మాట్లాడాలి అంతే.

“అయినా బలరామ్‌గారికి తృప్తిలేదు. మహాలక్ష్మి వంటి భార్యను వదలి దానికూడా, దీనికూడా పడతాడు” తిరిగి తనే చెప్పాడు కిళ్ళీషాపు ఓనరు.

“అయ్యో! తప్పుకదూ?” సానుభూతి వ్యక్తంచేశాడు రవి.

“అదీ, అలా చెప్పండి బాబు. ఆ మహా ఇల్లాలు గుమ్మందాటి బయటకు రాదుకదా? వారానికి ఒక్క రోజు మాత్రం గుడికి..ఇదిగో ఇలా వెళ్తుంది. మామూలు రోజులలో అస్సలు బయటకు రాదు. అలాంటి అమ్మను విడాకులు అడిగాడట.”

“ఎందుకు?” కుతూహలంగా అడిగాడు రవి.

“ఎందుకేమిటి బాబు. ఒక మాయలాడిని మరిగాడు. దాన్నే పెళ్ళిచేసుకుంటాడట. ఈ అమ్మకు పిల్లలు పుట్టడంలేదట. దానికైనా పుడతారని ఆశట. సిగ్గులేకపోతే సరి” ధుమధుమ లాడాడు కిళ్ళీషాపు ఓనరు.

“మరి విడాకులు ఇచ్చేస్తాడా?”

“ఇస్తే గొడవ యేమిటి స్వామి? అయినా యెలా యిస్తుంది? ఆ తల్లి మహాపతివ్రత. ఇంకో పెళ్ళి కావాలంటే చేసుకోమంది. కాని విడాకులు ఇవ్వనంది” మరో

తీరం రావడంతో అటు తిరిగాడు కిళ్ళీషాపు ఓనరు. అక్కడనుండి బయలుదేరాడు రవి.

చాలా విషయాలు తెలిసాయి. కాని శివుడి హత్య కేసులో పనికిరావు. బలరామ్ ఇంకో ఆడదాని వలలో పడ్డాడు. భార్యకు విడాకులు యివ్వాలనుకుంటున్నాడు. ఆవిడ యివ్వనంటుంది. అప్పుడు యేమగాడైనా ఏం చేస్తాడు? ఊహు.........మామూలు మగాడు కాదు. బలరామ్‌లాంటి మిలియనీర్. బయటకు గెంటుతాడా? హత్య చేస్తాడా?

హత్య చేయడానికే శివుడిని పిలిపించాడా? మరి శివుడిని ఎవరు చంపారు? ఊహు....కాదు. శివుడు హత్య చేయడానికి పనికిరాడు. ఆడవాళ్ళ దగ్గర నగలు కొట్టెయ్యడం మినహా వాడు ఏం చెయ్యలేడు అనుకుంటుండగానే గుర్తుకు వచ్చింది. శివుడికి వున్న మరో స్పెషలిటి. హంటింగ్ డాగ్‌లా జాడలు పసిగట్టగలడం, కావాలనుకున్న వస్తువులనుగాని, మనుష్యులనుగాని, చాలా తేలికగా కనిపెట్టగలగడం.

యస్! ఇప్పుడు తన ఆలోచనలు కరెక్టుగా సాగుతున్నాయి. మరో హంతకుడిని వెదకడానికి శివుడి అవసరం కలిగిందన్నమాట బలరామ్‌కు. తాను చంపకుండా మరో మనిషి సాయం కోరాడంటే బలరామ్ ఈ హత్య చాలా రహస్యంగా చేయించదలచాడు. తన పరువు మర్యాదలకు భంగం కలగకుండా చూసుకోవాలనుకుంటున్నాడు.

ఎవరా హంతకుడు? శివుడు వెదికి పట్టవలసినంత రహస్యంగా తిరిగే మనిషి. మూడో కంటికి తెలియకుండా

నీట్ గా చంపగల వ్యక్తి ఎవరు? తన ఆలోచనలు యెక్కడకు తీసుకు వెడుతున్నాయో గ్రహించేసరికి ఉలిక్కిపడ్డాడు రవి. తను లాగిన తీగతో డొంకంతా కదలబోతుంది.

రాష్ట్రవ్యాప్తంగా పోలీస్ డిపార్టుమెంట్ ను ఎలర్టు చెయ్యాలి. గత మూడు రోజులలో శివుడి కదలికలు కూపీ లాగాలి. వేగంగా పోలీస్ కమీషనర్ ఆఫీసుకు కదిలాడు రవి.

7

ఆమె నవ్వుతూ ఆహ్వానించింది.

"పోలీస్ ఆఫీసర్ మా యింటికి వచ్చారంటే యేదో విశేషమే వుండాలి" సోఫా చూపిస్తూ చెప్పింది.

"చిన్న పని వుండి వచ్చాను" అన్నాడు రవి సోఫాలో కూర్చుంటూ,

ఆమెను పరిశీలనగా చూశాడు. ఆమెకు ఇరవై ఏళ్ళుంటాయి. పదహారేళ్ళ అమ్మాయిలా వుంది. చాలా అందంగా వుంది. ఆమెను రవి ఇదివరకు చూడలేదు. సిటీలో బ్యూటీ పార్లర్ నడుపుతుందామె. అదిమాత్రం తెలుసు.

"ఏదో పని వుందన్నారు" కాస్త తటపటాయించి అడిగింది.

"మీ పేరు" అడిగాడు రవి.

"స్ట్రేంజ్. నా కొరకు వస్తూ నా పేరు తెలుసుకోకుండా వచ్చారా?"

"మీ పగడాల పెదవులమీదుగా విందామని?"

"ఓ గాడ్! పోలీస్ ఆఫీసర్ అందం గురించి మాటాడుతున్నారే?" గుండెలపై చెయ్యి వేసుకుంటూ అంది.

ఆ ఫోజు ఆమె అందాన్ని రెట్టింపు చేసింది.

"భలేవారండి! ఎంత పోలీసులమైనా మేమూ మనుషులమే. కాకపోతే యూనిఫారంలో కాస్త ఇరుకై పోతాము."

ఆమె నవ్వింది. నవ్వుతూనే చెప్పింది.

"సరే సార్! నేనే చెప్తాను. నా పేరు కాంతి ప్రియ."

"ఇప్పుడు నేను వచ్చిన పని చెప్తాను. బలరామ్ గురించి మీతో మాట్లాడదామని వచ్చాను."

"బలరామ్‌కు యేమయింది?" అదుర్దాగా అడిగింది కాంతిప్రియ.

"అవుతుందేమో అని అనుమానం. బలరామ్‌కు కాదు మిసెస్ బలరామ్‌కు" చెప్పాడు రవి.

"వాడూయు మీన్?"

"చెప్తాను. బలరామ్‌తో మీకు ఎంతకాలం నుండి పరిచయం?"

"సుమారు పది నెలలుగా."

"ఎలాంటి పరిచయం?" తిరిగి అడిగాడు రవి.

"మామూలు స్నేహమే."

"బలరామ్, మీరు వివాహం చేసుకోవాలనుకుంటున్నారని విన్నాను."

"ఆఫ్‌కోర్స్! కాని ఇప్పుడు కాదు. బలరామ్ తన మిసెస్‌కు విడాకులు ఇచ్చింతర్వాత" చెప్పింది కాంతి ప్రియ!

"బలరామ్ తన భార్యకు విడాకులు యివ్వడానికి అంగీకరించారా?"

"ఆయన భార్య రేణుకాదేవి డైవర్స్ ఇవ్వడానికి

ఒప్పుకోవడం లేదు."

"మరి, ఇప్పుడు ఏం చేద్దామనుకుంటున్నారు?" అడిగాడు రవి.

"నేను చేసేదేముంది? అదంతా ఆయన తలనొప్పి. గడువు దాటకుండా సమస్య పరిష్కరించాల్సింది బలరామ్."

"గడువు ఏమిటి?" ముందుకు వంగి కూర్చుంటూ అడిగాడు రవి.

ఒక్క క్షణం చెప్పాలా, వద్దా అని సందేహించింది కాంతిప్రియ. అది గమనించాడు రవి.

"చెప్పండి కాంతిప్రియ. మీరు చెప్పే విషయం ఎంత చిన్నదైనా ఒక్కోసారి మా పరిశోధనలో పనికి రావచ్చును."

"కాని ఇదంతా మీరు యెందుకు ఆరాతీస్తున్నారు?" అడిగింది కాంతిప్రియ.

"చెప్తాను. ముందు మీరు మీ గడువు సంగతి చెప్పండి."

"బలరామ్ నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటానన్నారు. అంత డబ్బున్న యువకుడు కోరి పెళ్ళి చేసుకుంటానంటే యే ఆడది కాదంటుంది. కాని రేణుక ఆయనకు విడాకులు ఇవ్వనంది. ఇదే సమయంలో నాకు అమెరికాలో ఒక సంస్థ నుండి మోడల్‌గా అవకాశం వచ్చింది. నిజంగా అది గోల్డెన్ చాన్స్. అమెరికా వెళ్ళడానికి నాకు నెల రోజులు గడువు యివ్వబడింది."

ఊపిరి పీల్చుకోవడానికన్నట్లు ఆగింది కాంతిప్రియ. పొడవైన గోళ్ళవంక చూసుకుంటూ తిరిగి చెప్పింది.

"ఆ నెల రోజులు నేను బలరామ్‌గారికి ఇచ్చాను.

ఈ నెలరోజులలో ఆయన విడాకులు తీసుకుంటే ఆయనను వివాహం చేసుకుంటాను. లేదా అమెరికా వెళ్ళి మోడల్ గా నూతన జీవితాన్ని ఆరంభిస్తాను."

ఆమెకేసి ఒకసారి తీక్షణంగా చూసి టేబుల్ పై వుంచిన హేట్ తలపై పెట్టుకున్నాడు రవి. బలంగా అడుగులు వేస్తూ అక్కడనుండి బయటకు కదిలాడు.

"ఇదంతా మీరు యెందుకు అడిగినట్లు?" కంగారుగా అడిగింది శాంతిప్రియ.

గుమ్మంవరకు వెళ్ళిన రవి గిర్రున వెనక్కు తిరిగాడు. తిరుగుతూనే చెప్పాడు.

"మీ నెలరోజుల గడువు ఒక నిండు ప్రాణాన్ని బలిగొనబోతుంది శాంతిప్రియా."

8

గదిలో చిరాకుగా పచార్లు చేస్తున్నాడు బలరామ్.

ఎవరిపైనో, ఎందుకో తెలియని కసిగా వుందతనికి. ప్రపంచంలో అంతా సుఖంగా వున్నట్లు తనొక్కడే అష్టకష్టాలు పడుతున్నట్టు అనిపించింది.

టీపాయ్ పై పెట్టిన రమ్ము సీసానుండి గ్లాసులోనికి వంచుకున్నాడు. దాన్ని అలానే గొంతులోకి పంపించాడు. వెచ్చటి ద్రవం లోనికి పోతుంటే మనసు హాయిగా అనిపించింది.

తలుపు చప్పుడయ్యింది. గ్లాసు మరోసారి నింపుకుంటూనే అటు చూశాడు బలరామ్. రేణుకాదేవి లోపలకు వచ్చింది.

బలరామ్ భుజాలవరకు వచ్చే ఎత్తులో వున్నదామె. ఎత్తుకు తగ్గ లావుతో నిండు చీరతో సాంప్రదాయబద్ధంగా వున్నదామె. ఆమెలో చూడవలసింది అవయవ

సంపద కాదు. పచ్చి శృంగారాన్ని అసలు కాదు. ఒక పరిపూర్ణ స్త్రీత్వాన్ని మాత్రమే చూడాలి. ఆమెలో కేవలం మాతృత్వాన్నే చూడగలగాలి. ముఖ్యంగా ఆమె కళ్ళు. అవి అప్పుడే లోకాన్ని చూస్తున్న పసి పాప కళ్ళలాగా ప్రశాంతంగా వుంటాయి. అర్ధరాత్రి నిద్రలో లేపినా ఆమె మోము అంతే అమాయకంగా వుంటుంది.

"ఇంకా సినిమాహాలుకు వెళ్ళలేదా? ఇక్కడ యేం చేస్తున్నారు?" లోపలకు వస్తూ అడిగింది రేణుక.

"మనకాంతి వెతుక్కుంటున్నాను" కసిగా అన్నాడు బలరామ్.

"మీకు అంత కష్టాలు యేమొచ్చాయి?"

"నీవు నా మెడకు తగులుకోవడమే పెద్ద కష్టం. ఆ తహతహరివి కదాని చేసుకున్నాను చూడు అదే నేను చేసిన పెద్ద తప్పిదం."

"ఇప్పుడు నావల్ల మీకు యేం లోటు జరిగింది?" అడిగింది రేణుక.

"ఏం లోటా? అసలు నీవల్ల నేను సుఖపడిం దేమిటి? కనీసం నన్ను తండ్రిని చెయ్యలేకపోయావు."

ఒక్కక్షణం రేణుక ముఖం మ్లానమయింది. మరు క్షణంలో సర్దుకుని అక్కడ నుండి బయటకు నడవ బోయింది.

"ఆగు!" గద్దించాడు బలరామ్. "నేను చెప్పిన విషయం యేం చేశావు?"

"ఏ విషయం?" అడిగింది రేణుక.

"మన విడాకుల సంగతి. ఇక నీతో కలసి బ్రతకడం నావల్ల కాదు."

"మీరు చెప్పిన పని చెయ్యడం నావల్ల కాదని చెప్పానుగా!"

"ఏం? ఎందుకని?" ప్రశ్నించాడు బలరామ్. అతనికి ఆమెను చూస్తూంటే చాలా కసిగా ఉంది.

"నేను విడాకులు యివ్వడం యెందుకు? మీకు కావాలంటే మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోండి. నేను యిలాగే బ్రతికేస్తాను. మీ ఆనందానికి నేను అడ్డు రాను" ఖండితంగా చెప్పింది రేణుక.

అంతే! బలరామ్ ఆవేశం కట్టలు తెంచుకుంది. ఒక్క ఉదుటున వచ్చి ఆమె గొంతు రెండు చేతులతో బిగించాడు.

"రాక్షసీ! నిన్ను చంపేస్తాను...." అరిచాడు బలరామ్.

"చంపెయ్యండి. మీ చేతులలో చావనైనా చస్తాను గాని, ముగుడు వదిలివేసిన దానిలా మాత్రం బ్రతకను."

ఆమెను వెనక్కి విసిరికొట్టాడు బలరామ్.

"వెళ్ళు! వెళ్ళిక్కడ నుండి" పిచ్చిగా అరుస్తూ టీపాయ్ పైన వుంచిన రమ్ బాటిల్ యెత్తి గటగటా త్రాగడం మొదలు పెట్టాడు. రమ్ అది. పందెపు గుర్రాలకు పట్టించే అతి ఘాటైన లిక్కర్. "రా"గా తీసుకోవడంవల్ల వెంటనే తన ప్రభావాన్ని చూపించింది.

ఖాళీబాటిల్ విసిరికొట్టాడు బలరామ్. "ఈ రోజు గుడికి వెళ్ళావు కదా? అక్కడితో నీ పని ఆఖరు" నిషాతో ఎర్రబడ్డ కళ్ళు గుండ్రంగా తిప్పుతూ అన్నాడు. విసురుగా మంచంపై పడి మత్తులో మునిగిపోయాడు.

మౌనంగా అతనివంక చూసి అక్కడి నుండి బయటకు నడిచింది రేణుకాదేవి.

9

బలరామ్ మత్తు వదలి లేచేసరికి సాయంత్రమయి పోయింది.

విపరీతంగా త్రాగడంవలన హేంగోవర్ వచ్చింది. తలలోని నరాలు చిట్లిపోతాయా అన్నంత బాధ కలుగు తోంది.

వాష్ బేసిన్ దగ్గర నడిచాడు. చల్లని నీళ్ళతో ముఖం, మెడ కడుక్కున్నాడు. స్టాండుపై నున్న టవల్ తో తుడుచుకుంటూండగా జ్ఞాపకం వచ్చిందతనికి.

ఈ రోజు శనివారం. శ....ని....వారం. శనివారం సాయంత్రం ఈ పాటికి రేణుక గుడికి వెళ్ళివుంటుంది. ఇంకొక గంటలో రేణుక మరణవార్త అందుతుంది. పూర్ రేణుక! తను కోరినట్లు విడాకులు యిచ్చివుంటే హాయిగా బ్రతికి వుండేది.

కొన్ని సంవత్సరాలు కలిసి బ్రతకడంవల్ల ఆమెపై మనసులో ఏ మూలో వున్న ప్రేమ పెల్లుబికింది. అది ఒక్కక్షణం మాత్రమే. మరుక్షణం నీరెండలో త్రాచు పాములా మెరిసే కాంతిప్రియ అందం గుర్తుకు వచ్చిం దతనికి. మనసులోని సంఘర్షణవల్ల తలనొప్పి అధిక మయ్యింది.

తలుపు కొంటుకని నౌఖరు లోపలకు వచ్చాడు.

"అయ్యగారూ! మీ కోసం డాక్టరుగారు వచ్చారు" అన్నాడు.

"హాల్లో కూర్చోబెట్టు. వస్తాను" విసుగ్గా చెప్పాడు బలరామ్.

"మధ్యాహ్నం మీ కోసం ఒక అమ్మాయిగారు వచ్చారండి. మీరు నిద్రపోతున్నారని చెప్పానండి. మీకు

ఈ ఉత్తరం యిమ్మన్నారు" అంటూ ఒక ఉత్తరం ఇచ్చాడు.

తీసుకున్నాడు బలరామ్. ఆతంగా విప్పాడు. శాంతి ప్రియ రాసిన ఉత్తరం అది. గబగబా చదవడం మొదలు పెట్టాడు.

"డియర్ బలరామ్,

మిమ్మల్ని ప్రేమించి, పెళ్ళి చేసుకుని, మీ కోసం పిల్లల్ని కని, ఒక గృహిణిలా నిశ్చింతగా బ్రతకాలనుకున్నాను. తెగిన గాలిపటంలా వున్న నా బ్రతుకు మీ నీడలో చక్కబడుతుందనుకున్నాను. కాని మీ మీదే ఆశలు పెట్టుకుని బ్రతికే ఆ అమాయకురాలి సంగతి ఆలోచించలేకపోయాను. నా కొరకు మీరు మీ భార్యను హత్య చేసే పరిస్థితికి వచ్చారు.

ఆశ్చర్యం నటించకండి. ఇన్‌స్పెక్టర్ రవి నాకంతా చెప్పారు.

కారుల్లో తిరగాలని రోజుకో చీర కట్టాలని, కోటివాళ్ళలా దర్జాగా వుండాలని వయసులో వున్న ఏ ఆడపిల్లయినా కలలు కంటుంది. అలాగే కమ్మని కలలో తేలియాడే నాకు మీరు పరిచయం కావడం మహాద్భాగ్యంగా అనిపించింది.

బలరామ్! నేను ఊహల్లో తేలియాడే ఆడపిల్లను. ఒప్పుకుంటాను. కాని హంతకురాల్ని కాదు. అవును బలరామ్. నావల్ల ఒక నిండు ప్రాణం బలయిపోకూడదు. నేను అమితంగా ప్రేమించే మనిషి నా వలన హంతకుడు కాకూడదు.

అందుకే నేను ఒక నిర్ణయం తీసుకున్నాను. వెంటనే అమెరికా వెళ్ళిపోతున్నాను. నా కొరకు వృధాప్రయత్నాలు మానండి. నేను మిమ్మల్ని పెళ్ళి చేసుకోవడానికి సిద్ధంగా లేను.

ఇట్లు,

ఎప్పటికీ మీకు ఏమీ కాని-మీ

శాంతిప్రియ."

కళ్ళు తిరుగుతున్నట్టుయింది బలరామ్‌కు. ప్రపంచమంతా గాఢాంధకారం అలుముకున్నట్లయింది. చేతులలో ముఖం దాచుకుంటూ అలాగే కూర్చుండిపోయాడు.

సడన్‌గా డాక్టర్ రామారావు వచ్చి కూర్చున్నట్లు నౌకరు చెప్పడం గుర్తుకు వచ్చింది. అలాగే డాక్టర్ వద్దకు నడిచాడు.

ఆయన తమ ఫేమిలీ డాక్టర్. ముఖ్యంగా రేణుక ఆయన చేతుల్లోనే పెరిగింది.

"కమాన్ బలరామ్! రేణుక గుడికి వెళ్తూ నా దగ్గరకు వచ్చింది. ఆమెకు విడాకులు యిస్తానన్నావట కదా. అందుకు నీకు యే అడ్డు లేకుండా కాగితాలు రాసి యిస్తానంది. తన పేర వున్న ఆస్థి నీ పేర మార్చు చేసిందట" సూటిగా విషయంలోనికి వచ్చాడు డాక్టర్ రామారావు.

బలరామ్ యేమీ మాట్లాడలేను. అలాగే శిలలా నిలబడ్డాడు. మాట్లాడడానికి అతని కంఠనాళాలు సహకరించడం లేదు మనస్సులో జరుగుతున్న భీకర యుద్ధానికి ప్రతీకగా నుదుటిపై నరాలు ఉబ్బి కనబడుతున్నాయి.

"నీవు యిప్పుడు చాలా పెద్దవాడివి బలరామ్,

సిటీలో పేరొందిన బిజినెస్ మాగ్నెట్‌వి. కాని చిన్న తనంలో నేను ఇంజెక్షన్ చేస్తే యేడిచేవాడివి గుర్తుందా? అప్పటి కుర్రవాడిలానే భావించి చెపుతున్నాను" అగా రాయన. వృధ్ధాప్యం తెచ్చిన ముడతలు ఆయన ముఖంపై కనబడుతున్నాయి.

"రేణుకను కూడా నీలానే చిన్నతనం నుండి ఎరుగు దును. మీ రెండు కుటుంబాల శ్రేయోభిలాషిగా ఒక మాట చెప్తాను. నీవు నడిరోడ్డులో నిలబడి పచ్చనోట్లు విసిరితే యెంతలేసి అందగత్తెలు నీ కాళ్ళముందు వాల్తారు కాని నీవు ఒక జన్మంతా తపస్సు చేసినా రేణుకవంటి భార్య దొరకదు."

జేబునుండి ఒక కాగితం తీసి యిచ్చి తిరిగి చెప్పా రాయన.

"ఇదిగో నీ భార్య వ్రాసిన ఉత్తరం. తన బాధలు, వ్యధలు అన్నీ అందులో వ్రాసి వుంటుంది. ఇదే చివరి ప్రయత్నం, చదివి ఒక నిర్ణయానికి రా!"

వణుకుతున్న చేతులతో ఆ ఉత్తరం విప్పాడు బల రామ్. కాంతిప్రియ కలుగజేసిన షాక్ నుండి యింకా తేరుకోలేదతను. అందువల్ల భయపడుతూనే చదవడం మొదలు పెట్టాడు.

"శ్రీవారికి,

బహుశ యిదే చివరిసారేమో యిలా సంబో ధించడం. కారణం మీకు తెలుసు. మీకు కంట కంలా అనిపిస్తూ ఇంకా మీతోనే బ్రతకాలను కోవడం అవివేకమేమో? ఐనా యేదో మమ కారం, యెంతైనా భావా మరదళ్ళం కదా?

కాని సాధారణంగా భావామరదళ్ళ మధ్య

వుండే చనువు మన మధ్య లేదు. నేను పూర్తిగా మా బామ్మ అదుపు ఆజ్ఞలలో ఆమె భావాలకు అనుగుణంగా పెరిగాను. అందుకే పెళ్ళికి ముందు మీతో మాట్లాడాలంటేనే సిగ్గుగా వుండేది. బెరుకుగా వుండేది. అందువల్లే మీరు మా ఇంటికి వచ్చినప్పుడు మీ ఎదుటపడేదాన్ని కాదు.

అసలు పెళ్ళిరోజు నుండి మీకు నేనంటే అసంతృప్తిగానే వున్నట్లుంది. మన తొలిరోజు.... అదే మన శోభనం రోజు గుర్తుందా? వయసు వచ్చినప్పటి నుండి మీతో యెంతో మధురంగా ఊహించుకునేదాన్ని. బామ్మ చెప్పే కథలలో రాజకుమారుడిలా అలరిస్తారని, మా నాన్న గారిలా లాలిస్తారని, నవ్వించి, కవ్విస్తారని, ఎన్నెన్నో ఊహించుకున్నాను.

కాని....కాని....ఆ రాత్రి తల్చుకుంటే ఇప్పటికీ భయమేస్తోంది. మీరు ఒక్క మాట మాట్లాడలేదు. మీ సరదా, మీ కోరిక తీర్చుకోవాలన్న తొందరమీది. మీ ప్రయత్నంలో నా సిగ్గు, భయం బెరుకు మీకు అడ్డుగా తోచి వుండవచ్చును.

అంతా అయిన తర్వాత మీ కళ్ళలో అసంతృప్తి. మీ ముఖంలో చిరాకు గుర్తించి యెంత బాధపడ్డానో తెలుసా? మీరు నిద్రపోయాక తలగడలో తలపెట్టుకుని ఏడుస్తూ ఆ రాత్రి గడిపేశాను. అదిగో సరిగ్గా అప్పుడే గుర్తించాను. మన యిద్దరి భావాలలో, ఊహాలలో ఎంతో వైరుధ్యమున్నదని.

జీవితంలో ప్రతి క్షణాన్నీ అనుభవించాలన్న

అత్మృత మీది. ఒక క్రమ పద్ధతిలో జీవితాన్ని గడపాలన్న ఆలోచన నాది.

నేను పెరిగిన వాతావరణం అలాంటిది. అక్కడికీ మీకు అనుగుణంగా నన్ను నేను మార్చుకోడానికి నేను చెయ్యాని ప్రయత్నం లేదు.

దురదృష్టం! జీవితంలో ప్రతీ చిన్న సంఘటనా మన మధ్య దూరాన్ని పెంచింది. మిమ్మల్ని పేరు పెట్టి పిలవమనేవారు. మీ స్నేహితుల భార్యల్లా భర్తను పేరు పెట్టి పిలవడం, భుజాల పై చేతులు వేసి నడవడం నాకు చేతకాదు.

సరే, ఇప్పుడు అవన్నీ తవ్వుకోవడం అనవసరం. ఈ రోజు నేను చనిపోవడం ఖాయం కదా? ఎలా తెలిసిందని ఆశ్చర్యపడకండి. రెండు రోజుల నుండి మీరు నిద్రలో కలవరిస్తున్నారు. ఈ రోజు నా చావు తప్పదని.

మన పెళ్ళయిన తర్వాత, మన సంసార జీవితంలో మీ కోరిక యేదీ తీర్చలేని అభాగ్యురాలిని. కనీసం ఇదయినా తీరుస్తాను.

నాకూ ఒక ఆశ వుంది. చెప్పనా? మీరు నన్ను ప్రేమించాలని, ఒక భర్త భార్యను ప్రేమించేటంత కాకపోయి - పర్వాలేదు. ఇప్పటి మీద కాస్త దయతో, ఇంకాస్త ఆదరణతో చూస్తే చాలు. నాకు ఇంకో కోరిక కూడా వుంది. బహుశా తీరదేమో. అయినా చెప్పనా? నాకు.... నాకు.... బ్రతకాలని వుంది. మీ చల్లని ఆదరణలో చాలా కాలం బ్రతకాలని వుంది...."

అంతే! ఆ తర్వాత ఆ వుత్తరం చదవలేక పోయాడు

బలరామ్. కళ్ళలో పొంగిన నీటికి అశ్రురాలు మసకబారి పోయాయి. బలరామ్ ముందు కూర్చొని అతని ముఖంలో మారుతున్న భావాలను గమనిస్తున్నారు రామారావు.

"అసలు రేణుకకు విడాకులు యివ్వాలని ఎందుకు అనుకున్నావు?" అడిగాగాయన.

"ఎంత కాలమైనా పిల్లలు పుట్టడంలేదని...." ఏడుపు గొంతుతో చెప్పాడు బలరామ్.

ఆశ్చర్యంగా చూశాడాయన బలరాం వంక. అది క్రమంగా కోపంగా మారింది.

"మూర్ఖుడా! పిల్లలు పుట్టంది రేణుకకు కాదు, నీకు. ఇంకో పెళ్ళి చేసుకుంటే పిల్లలు పుడతారనుకోవడం నీ భ్రమ. ప్రపంచంలో యే ఆడదానికి నీ వలన పిల్లలు పుట్టరు" ఆవేశంతో అరిచాడాయన.

"మీరే కదా! మా యిద్దరిని టెస్టు చేసి ఏ లోపం లేదని చెప్పారు" అడిగాడు బలరాం.

"అవును చెప్పాను. నీ భార్య నిజాన్ని చెప్పవద్దని బ్రతిమలాడితే, బుద్ధిలేక అలా చెప్పాను. కాని నీవు యింతి దుర్మార్గుడవని తెలిస్తే చెప్పకపోదును."

మతిపోయినట్టయ్యింది బలరాంకు. నిజం తెలిస్తే తను బాధపడతాడని, ఇలా చెప్పించి వుంటుంది. అంత సున్నితమైన భావాలున్న అమ్మాయికి తనవంటి మూర్ఖుడు దొరకడమే రేణుక దురదృష్టం.

అహర్నిశలు తన సంతోషం కొరకు ఆలోచించే రేణుకను చంపించబోతున్నాడు. నిజంగా తనెంత క్రూరుడు? ఇప్పుడు ఈ చివరి నిముషాలలో, ఈ ఆఖరి క్షణాలలో రేణుకను కాపాడుకోవడం యెలా? అఖరికి తన కోసం చావుకు కూడా సిద్ధపడ్డ ఆ దేవతను కాపాడు

కోవడం ఎలా?

బలరాం కళ్ళు వెంబడి ధారగా కారుతున్నాయి కన్నీళ్ళు.

సరిగ్గా అదే సమయంలో తలుపువద్ద బూట్ల చప్పుడయ్యింది. ఇన్‌స్పెక్టర్ రవి ఠీవిగా లోపలకు వచ్చాడు.

అతన్ని చూడగానే ప్రాణం లేచివచ్చింది బలరాంకు. గబగబా యెదురు వెళ్ళాడు. కనీసం కూర్చోమని కూడా చెప్పకుండా, అగ్నిపుత్రకు తనకు మధ్య కాంట్రాక్టు వివరించాడు.

"ఇన్‌స్పెక్టర్! మీరే నా భార్యను రక్షించాలి. ఆమెతోపాటు సిటీలో కొన్ని వందలమంది చనిపోకుండా కాపాడాలి!" రవి చేతుల్ని పట్టుకుని అర్థించాడు.

అగ్నిపుత్ర ప్లాన్ వినగానే రవి అరచేతులు చెమటలు పట్టాయి.

ఆ పథకమే గాని అమలు జరిగితే ఎంత ప్రాణనష్టం, యెంత ఆస్తి నష్టం జరుగుతుందో ఊహించడానికి కూడా భయపడ్డాడు రవి.

గిర్రున వెనక్కు తిరిగి ముందుకు పరిగెత్తాడు.

అతని జీప్ క్షణాలమీద వేగాన్ని అందుకుంది.

10

అగ్నిపుత్ర తన చేతిలో గ్రేనేడ్ వంక మరోసారి చూశాడు.

చిలగడదుంపలా వుందది. చేతిలో ఇమిడేలా వుంది. చివర ఒక వత్తి కనబడుతుంది. ఆ ఫ్యూజ్ లాగితే పేలిపోతుందది. దానిపై ఆధారపడి కొన్ని ప్రాణాలు వున్నాయి. నవ్వుకుంటూ దాన్ని తోలు సంచిలో

చేశాడు.

రివాల్వర్ బుల్లెట్స్ సరిచూసుకుని, ఎడమ చేతి ప్రక్కన వున్న హోల్ స్టర్ లో పెట్టుకున్నాడు. అతని ఆత్మగతం ణం కోసం అది.

వీధిలో సిద్ధంగా వున్న మోటార్ బైక్ యెక్కాడు. ఒక్క కిక్ తో దాన్ని స్టార్టు చేశాడు.

ఆ రోజే సర్వీసింగ్ నుండి వచ్చిందా బండి. టాంక్ ఫుల్ గా వుంది. పని పూర్తయ్యేముందు ఈ యేర్పాట్లు తప్పనిసరిగా చూసుకుంటాడు అగ్నిపుత్ర.

అంతకు ముందురోజే బలరామ్ అతనికి సగం కేష్ అందించాడు. మిగిలినది పని పూర్తి అయిన మరుక్షణం యిచ్చేస్తాడు. ఉషారుగా బండిని పరుగెత్తించాడు.

ఎవరినైనా చంపడానికి వెళ్ళేటప్పుడు చాలా వుత్సాహంగా వుంటాడు అగ్నిపుత్ర. రాక్షసుడు కాదతను. కిరాతకుడు అసలే కాదు. అటువంటి పదాలు సరిపోవతనికి.

పదేళ్ళ వయస్సులో తిండి దొంగలించడానికి మొట్టమొదటిసారి హత్య చేశాడు. పట్టుబడి జైలు కెళ్ళాడు. అక్కడే రాటుదేలిపోయాడు. బయటకు వచ్చాక డబ్బు తీసుకుని హత్యలు చేసే కిరాయి హంతకుడిగా మారిపోయాడు.

ఇప్పుడు పోలీసులకు చేతినిండా పని కల్పించే స్థాయికి ఎదిగిపోయాడు.

పది నిముషాలలో గుడి ముందు వున్నాడు అగ్నిపుత్ర. అక్కడ నుండి కదిలి అటు ప్రక్కకు వెళ్ళాడు. బండి న్యూట్రల్ లో వుంచి స్టాండు వేశాడు. తిరిగిపోయేటప్పుడు బండి సిద్ధంగా వుంటుంది. ముందుకు నడిచా

డతడు. ఎత్తుగా వుంది ప్రహరీ గోడ. వెనక్కి వెళ్లాడు. మోటార్ బండిలో వున్న తోలుసంచి తీసి భుజానికి తగిలించుకున్నాడు. స్టడీగా నిలబడ్డాడు.

జింకలా ఒక్కసారి పరుగు అందుకున్నాడు. ప్రహారీ గోడను సమీపించగానే పక్షిలా గాల్లో ఎగిరాడు. అంచు చేతులకు అందగానే శరీరాన్ని పైకి లాక్కున్నాడు. మోకాళ్ళపై కూర్చుని ముందుకు చూశాడు.

ఎదురుగా వుంది ఒక మంటపం. దానిలో కూర్చుని వున్నారు స్వామీజీ. ప్రశాంతంగా వుంది ఆయన వదనం. శాంత గంభీరంగా వుంది ఆయన కంఠస్వరం. ఆయనలో తొణికిసలాడే ప్రశాంతతకు మృత్యువు కూడా ఎదుటపడడానికి భయపడుతుంది.

ఆయన ముందు కూర్చుని వున్నారు చాలామంది ప్రజలు. ఆయన నోటినుండి వెలువడే ప్రతిమాటా అత్యంత భక్తిశ్రద్ధలతో వింటున్నారు.

ఆ ప్రజాసమూహాన్ని జాగ్రత్తగా గమనించాడు అగ్నిపుత్ర. రేణుక కోసం వెతుకుతున్నాడతను. కాసేపటికి కనిపించింది రేణుక. ఒక ప్రక్కన ఒదిగి నిల్చుంది.

ఆమెను చూడగానే ప్రహరీగోడపై జాగ్రత్తగా నిల్చున్నాడు అగ్నిపుత్ర. నిల్చునే సమయంలోనే కనిపించాడు రవి. తనను గమనించి పరిగెత్తుకొస్తున్నాడు.

యూనిఫాంలో వున్న ఇన్‌స్పెక్టర్ అలా పరిగెత్తడం ఒకళ్ళిద్దరు వింతగా, ఆసక్తిగా చూస్తున్నారు. అతను తన దగ్గరకు రావాలంటే రేణుక ప్రక్కనుండే రావాలి. అది గమనించగానే ఒక క్రూరమైన దరహాసం అగ్నిపుత్ర పెదవులపై విలసించింది.

"కమాన్ బ్లడీ పోలీస్ ఆఫీసర్. నీ శవాన్ని కాల్చ
నక్కరలేదు. ముక్కలుగా మారిపోతావు" అనుకుంటూ
భుజాన వున్న తోలుసంచి నుండి గ్రనేడ్ బయటకు
తీశాడు. దాని సేఫ్టీ పిన్ను నోటితో లాగాడు.

11

అంగకు నాలుగు మెట్లు చొప్పున యెక్కాడు రవి.
వేగంగా సిమ్మెంటు మందిరం చేరాడు. నిలబడి నాలుగు
దిక్కులు చూశాడు.

ఆ ప్రజాసమూహాన్ని చూడగానే తన పొరపాటు
అర్థమయ్యిందతనికి. రేణుక యెలా వుంటుందో తనకు
తెలియదు. బలరామ్ వచ్చేవరకు ఆగడానికి లేదు.
ప్రహారీగోడ వెంబడే తిరుగుతూ కాపలా కాస్తే కొంత
వరకు ఫలితముండవచ్చును. యేదైనా జరగబోయే
ఘోరాన్ని ఆపగలనన్న ధైర్యం లేదతనికి. అగ్నిపుత్ర
యెంత జిత్తులమారో బాగా తెలుసు రవికి.

అంతేకాదు. తనెంత క్రిటికల్ పొజిషన్‌లో పడ్డాడో
కూడా తెల్సిందతనికి. గుడిచుట్టూ వున్న ఇంత ప్రహారీ
గోడ ఒక్కడు కాపలా కాయడం....కత్తిమీద సాము.
అలాగని స్టేషన్‌కు కబురుపంపి సహాయం రప్పించుకోవ
డానికి సమయం చాలదు.

చుట్టూ జాగ్రత్తగా గమనించసాగాడు రవి.

స్వామీజి హిందూమత ధర్మంగూర్చి ఉపన్యసిస్తు
న్నారు. వేదాంతాన్ని అనర్గళంగా బోధిస్తున్నారు.
శ్రోతలు నాగస్వరానికి తలలూపే పాముల్లా అయిపో
తున్నారు. సడన్‌గా అటుప్రక్క ప్రహారీగోడపై కన
పడిందొక ఆకారం. ఆ సమయంలో గోడ యెక్క

అవసరం యెవరికి వుంటుంది, ఒక్క అగ్నిపుత్రకుతప్ప.

హోల్‌స్టర్‌నుండి రివాల్వర్ బయటకు లాగుతూ పరిగెత్తాడు. సరిగ్గా అదే సమయానికి అగ్నిపుత్ర చేతికి తగిలించుకున్న తోలుసంచి నుండి యేదో బయటకు లాగాడు. అదేమిటో చూడకుండానే పసిగట్టాడు రవి.

"గ్రెనేడ్."

వెంటనే మోకాళ్ళపై కూర్చుండిపోయాడు రవి. రెండు చేతులతో రివాల్వర్ స్టడీగా పట్టుకున్నాడు. పోలీస్ ట్రైనింగ్ సెంటర్‌లో అహర్నిశలు కష్టపడి నేర్చుకున్న రైఫిల్ షూటింగ్‌కు ఇది పరీక్షా సమయం.

తన ఒక్కడి గురిపై కొన్ని వందల ప్రాణాలు ఆధారపడి వున్నాయి జీవితంలో మొట్ట మొదటిసారి దేవుడు గుర్తుకు వచ్చాడు.

సకల ప్రపంచాన్ని ఆవరించి వున్న ఓ నిర్గుణ స్వరూపుడా! ఏ రూపంలో వున్నా నా మొరాలకించు. జీవితంలో యేనాడు యేకోరికా కోరని నేను యిప్పుడు కోరుతున్నాను. నా గురి తప్పకుండా అనుగ్రహించు. ఇక్కడ వున్న యెంతోమంది ప్రాణాలను రక్షించే అవకాశం ఇవ్వు.

రవి కంటిముందు నుండి చుట్టూ వున్న జనం మాయమయ్యారు. ప్రహరీగోడ అదృశ్యమయ్యింది. అగ్నిపుత్ర మిగిలిన శరీరం కూడా మాయమయ్యింది. అగ్నిపుత్ర చెయ్యి ...గ్రెనేడ్ పట్టుకున్న అతని చెయ్యి మాత్రమే కనపడసాగింది.

అగ్నిపుత్ర నోటితో పిన్నులాగి, గ్రెనేడ్ ముందుకు విసరబోతున్నాడు. ట్రిగ్గర్ బలంగా ప్రెస్ చేశాడు రవి.

"ఢాం" పెద్ద శబ్దమయ్యింది.

అగ్నిపుత్ర కళ్ళముందు అగ్నిగోళాలు ప్రత్యక్షమయ్యాయి. సజీవంగా చితిపైకెక్కినట్లుంది. వేల సూదులు శరీరంలో గ్రుచ్చుకున్నట్లయ్యింది. ఆ తర్వాత ఏం జరిగిందో అతనికి తెలియదు. అతని శరీరంలో సగభాగం తుక్కయిపోయింది. మిగిలిన సగం చలన రహితంగా పడివుంది.

మొదటి రెండు క్షణాలు అక్కడి ప్రజలకు యేమీ అర్థంకాలేదు. బిగిసిపోయారు. తర్వాత పెనుకేకలతో అక్కడినుండి పారిపోసాగారు.

శరీరంలో శక్తి అంతా ఎవరో లాగేసినట్లు అయ్యింది రవికి. చెమటలు పట్టిన ముఖాన్ని అరచేతులతో రుద్దుకుంటూ అలాగే కూర్చుండిపోయాడు రవి. జీవితంలో మొదటిసారి హత్య చేసినా, అందువల్ల యెంతోమందిని రక్షించినందుకు ఆనందంగా వుందతనికి.

కాస్సేపటికి భుజంపై చెయ్యి పడటంతో తలపైకెత్తి చూశాడు. పోలీస్ కమీషనర్ నిల్చుని వున్నారు. ఆప్యాయంగా భుజం తట్టారాయన. చాలు. ఒక సిన్సియర్ పోలీస్ ఆఫీసర్ కు పై అధికారినుండి అమాంతం ప్రోత్సాహం చాలు. ఆ గుడి ప్రాంగణం అంతా పోలీస్ కార్స్‌తో నిండిపోయింది.

బలరాం కళ్ళు రేణుక కోసం ఆత్రంగా వెదికాయి. కనిపించిందామె. గూటినుండి జారిపడ్డ పక్షికూనలా దీనంగా ఒక మూల ఒదిగి నిల్చుంది.

ఆమెను అలా చూసేసరికి బలరాం మనసు ఆర్ద్రమైంది.

మెల్లిగా దగ్గరకు నడిచాడు. ఆమె తలపై చెయ్యి వేసి మృదువుగా తడిమాడు. ఆ స్పర్శ యెన్నో విషయాలు తెలియజేసింది రేణుకకు. ఆమె కళ్ళు ఆనందంతో తళుక్కున మెరిసాయి. అవి ఆకాశంలో మెరిసే నక్షత్రాలులా ఉన్నాయి.

—:అ యి పో యి ం ది:—